

КОНВЕНЦИЯ за улесняване на международното морско корабоплаване

Ратифицирана със закон, приет от 38-о Народно събрание на 20.05.1999 г. - ДВ, бр. 59 от 1999 г. Издадена от Министерството на транспорта, обн., ДВ, бр. 56 от 22.06.1999 г., в сила от 21.06.1999 г., (*1) изм. и доп., бр. 34 от 3.05.2022 г., в сила от 1.01.2001 г., (*1) бр. 34 от 3.05.2022 г., в сила от 1.05.2003 г., (*1) бр. 34 от 3.05.2022 г., в сила от 1.11.2006 г., (*1) бр. 34 от 3.05.2022 г., в сила от 15.05.2010 г., (*2) изм., бр. 35 от 10.05.2022 г., в сила от 1.01.2018 г.

(*1) ИЗМЕНЕНИЯ на Конвенцията за улесняване на международното морско корабоплаване (Обн., ДВ, бр. 34 от 2022 г., в сила от 1.01.2001 г.)

(*1) ИЗМЕНЕНИЯ на Конвенцията за улесняване на международното морско корабоплаване (Обн., ДВ, бр. 34 от 2022 г., в сила от 1.05.2003 г.)

(*1) ИЗМЕНЕНИЯ на Конвенцията за улесняване на международното морско корабоплаване (Обн., ДВ, бр. 34 от 2022 г., в сила от 1.11.2006 г.)

(*1) ИЗМЕНЕНИЯ на Конвенцията за улесняване на международното морско корабоплаване (Обн., ДВ, бр. 34 от 2022 г., в сила от 15.05.2010 г.)

(*2) ИЗМЕНЕНИЯ на Конвенцията за улесняване на международното морско корабоплаване (Обн., ДВ, бр. 35 от 2022 г., в сила от 1.01.2018 г.)

Бел. ред. С Изменения на Конвенцията за улесняване на международното морско корабоплаване (ДВ, бр. 35 от 2022 г.), приети с Резолюция FAL.12(40), се заменя пълният текст на тази конвенция.

Договарящите правителства,

желаейки да улеснят корабоплаването по море чрез опростяване и намаляване до минимум формалностите, изискванията по отношение на документите и процедурите по пристигане, престой и отплаване на корабите, извършващи международни рейсове,

се споразумяха за следното:

Член I

Договарящите правителства в съответствие с правилата на тази конвенция и нейното приложение се задължават да вземат всички подходящи мерки за улесняване и ускоряване на международното корабоплаване по море и предотвратяване на ненужно забавяне на кораби, лица и имущество, намиращо се на борда.

Член II

(1) Договарящите правителства в съответствие с условията на тази конвенция се задължават да си сътрудничат при изработване и прилагане на мерки за улесняване пристигането, престоя и отплаването на корабите. Тези мерки трябва да бъдат, доколкото практически е възможно, не по-малко благоприятни от мерките, прилагани в другите видове международен транспорт, но могат да се различават от тях поради особените изисквания.

(2) Мерките за улесняване на международното морско корабоплаване, предвидени в тази конвенция и нейното приложение, се прилагат в еднаква степен както за корабите на крайбрежната, така и за корабите на държави, нямащи излаз на море, чиито правителства са страни по тази конвенция.

(3) Правилата на тази конвенция не се прилагат към военните кораби и яхтите за удоволствие.

Член III

Договарящите правителства се задължават да си сътрудничат за осигуряване на възможно най-голяма степен на уеднаквяване на формалностите, изискванията към документите и процедурите по всички въпроси, по които такова уеднаквяване ще улесни и подобри международното морско корабоплаване и ще намали до минимум всякакви изменения във формалностите, изискванията към документите и процедурите, необходими за удовлетворяване на особени изисквания от вътрешнодържавен характер.

Член IV

С оглед постигане целите, изложени в предходните членове на тази конвенция, договарящите правителства се задължават да сътрудничат помежду си или чрез Междуправителствената морска консултативна организация*(1) (наричана по-нататък "организацията") по въпроси, свързани с формалностите, изискванията към документите и процедурите, а също така и с тяхното приложение в международното морско корабоплаване.

Член V

(1) Нищо в тази конвенция или нейното приложение няма да се тълкува като пречка за прилагане на някакви по-широки улеснения, които договарящо правителство предоставя или ще предостави в бъдеще по отношение на международното морско корабоплаване на основание националното си законодателство или каквото и да е друго международно съглашение.

(2) Нищо в тази конвенция или нейното приложение няма да се тълкува като пречка договарящо правителство да прилага временни мерки, които това правителство счете за необходими, за да защити обществения морал, ред и сигурност или да предотврати проникването или разпространението на болести или епидемии, засягащи здравето на населението, животните или растенията.

(3) Всички въпроси, по отношение на които изрично не са взети мерки в тази конвенция, остават предмет на уреждане от законодателствата на договарящите правителства.

Член VI

За целите на тази конвенция и нейното приложение:

(а) "стандартни" са онези норми, чието еднакво прилагане от договарящите правителства в съответствие с конвенцията е необходимо и практически възможно за улесняване международното корабоплаване по море;

(б) "препоръчана практика" са онези мерки, чието прилагане от договарящите правителства е желателно за постигане улесняване на международното корабоплаване по море.

Член VII

(1) Приложението към тази конвенция може да бъде променено от договарящите правителства или по предложение на едно от тях или на конференция, свикана за тази цел.

(2) Всяко договарящо правителство може да предложи промяна на приложението чрез представяне на проект за изменения на генералния секретар на организацията (наричан по-нататък "генерален секретар"):

(а) всяко предложение за изменение в съответствие с този параграф ще бъде разгледано от Комитета по улесненията на организацията при условие, че е разпространено между страните членки най-малко три месеца преди среща на този комитет. Ако се приеме от две трети от присъстващите и гласуващи договарящи правителства в този комитет, изменението се разпространява между всички договарящи правителства от генералния секретар;

(б) всяко изменение на приложението, направено в съответствие с този параграф, влиза в сила петнадесет месеца след разпространяване на предложението между договарящите правителства

от генералния секретар, ако в дванадесетмесечен срок от разпространението най-много една трета от договарящите правителства известят писмено генералния секретар, че не приемат предложението;

(в) генералният секретар информира всички договарящи правителства за всяко получено в съответствие с буква (б) известие, както и за датата, от която влиза в сила;

(г) договарящите правителства, които не приемат изменението, не се задължават с тази поправка, но трябва да следват процедурата, изложена в член VIII на тази конвенция.

(3) По искане най-малко на една трета от договарящите правителства генералният секретар свиква конференция на същите за разглеждане на изменения на приложението. Всяко прието от такава конференция изменение с мнозинство от две трети от присъстващи и гласуващи договарящи правителства влиза в сила шест месеца след датата, на която генералният секретар уведоми договарящите правителства за приетото изменение.

(4) Генералният секретар уведомява незабавно всички подписали конвенцията правителства за приемането и влизането в сила на всяка поправка на основание този член.

Член VIII*(2)

(1) Всяко договарящо правителство, което счете за практически невъзможно изпълнението на някой стандарт, чрез привеждане своите собствени формалности, изисквания към документите или процедурите в пълно съответствие с този стандарт или когато счете, че поради особени причини е необходимо да приеме формалности, изисквания към документите или процедури, различни от този стандарт, трябва да информира за това генералния секретар и да го уведоми за разликите между своята собствена практика и стандарта. Такова уведомяване трябва да се извърши колкото може по-скоро след влизане в сила на тази конвенция за това правителство или след приемането на тези различни от стандарта формалности, изисквания към документите и процедурите.

(2) Договарящо правителство уведомява възможно най-скоро генералния секретар за всяка разлика, произтичаща от изменение на стандарт или новоприет стандарт след влизането им в сила на тези различаващи се формалности, изискванията към документите и процедурите и може да посочи мерките, които възнамерява да предприеме за привеждане своите формалности, изисквания към документите или процедурите в пълно съответствие с изменението или новоприетия стандарт.

(3) Договарящите правителства се насърчават да приведат своите формалности, изисквания към документите и процедурите, доколкото практически е възможно, най-близко до препоръчаната практика. Когато договарящо правителство доведе своите собствени формалности, изисквания към документите и процедурите в съответствие с препоръчаната практика, то трябва да уведоми възможно най-скоро генералния секретар за това.

(4) Генералният секретар информира договарящите правителства за всяко получено от него известие, направено в съответствие с предходните параграфи на този член.

Член IX

По искане на не по-малко от една трета от договарящите правителства генералният секретар свиква конференция на същите за изменение или допълнение на тази конвенция. Всяко изменение или допълнение се приема с мнозинство от две трети от гласовете на конференцията, след което се заверява и генералният секретар разпространява същото до всички договарящи правителства за приемане. Всяко изменение или допълнение, одобрено от две трети от договарящите правителства, влиза в сила една година след одобрението за всички договарящи правителства, с изключение на онези, които преди влизането в сила направят декларация, че не приемат изменението или допълнението. Конференцията може с мнозинство от две трети от гласовете да определи по време на приемането, че изменението или допълнението е от такова

естество, че всяко договарящо правителство, което направи такава декларация и не приеме изменението или допълнението в срок една година след влизане в сила, след изтичане на този срок престава да бъде страна по конвенцията.

Член X

- (1) Тази конвенция остава открита за подписване шест месеца от тази дата, след което ще бъде открита за присъединяване.
- (2) Правителствата на държавите - членки на Организацията на обединените нации или на някоя от нейните специализирани агенции, или на Международната агенция по атомна енергия, или страна по статута на Международния съд, могат да станат страна по тази конвенция чрез:
- (а) подписване без уговорка за приемане;
 - (б) подписване с уговорка за приемане с последващо приемане; или
 - (в) присъединяване.
- Приемане или присъединяване се осъществява чрез депозиране на съответните документи при генералния секретар.
- (3) Правителството на всяка държава, нямаща право да стане страна по тази конвенция на основание ал. 2 на този член, може да кандидатства чрез генералния секретар да стане страна по конвенцията и ще бъде призната като такава на основание ал. 2, когато нейната кандидатура бъде одобрена от две трети от членовете на организацията, които не са асоциирани членове.

Член XI

Тази конвенция влиза в сила 60 дни след датата, на която правителствата най-малко на десет държави подпишат без уговорки за приемане или депозират документи за приемане или присъединяване. За правителства, впоследствие приели или съгласили се с конвенцията, същата влиза в сила 60 дни след депозиране на документите за приемане или присъединяване.

Член XII

Три години след влизане в сила на тази конвенция по отношение на договарящо правителство същата може да бъде денонсирана от такова правителство чрез писмено известяване, адресирано до генералния секретар, който трябва да уведоми всички договарящи правителства за съдържанието и датата на приемане на всяко подобно известие. Денонсирането ще влезе в сила след изтичане на една година от датата на приемането му от генералния секретар или друг, по-дълъг период от време, който може да бъде определен в него.

Член XIII

- (1) (а) Организацията на обединените нации в случаите, когато се явява управляващ орган на някаква територия, или което и да е договарящо правителство, отговорно за международните връзки на такава, трябва колкото може по-бързо да се консултират с представителите на същата, стремежи се да постигнат прилагане на тази конвенция на тази територия, и могат по всяко време чрез писмено известие до генералния секретар да заявят, че конвенцията ще се прилага на тази територия;
- (б) тази конвенция влиза в сила за упоменатата територия от датата на приемане на известието или от друга дата, която може да бъде упомената в същото;
- (в) правилата на чл. VIII от тази конвенция ще се прилагат към всяка територия, за която конвенцията е в сила на основание този член; за тази цел изразът "нейните собствени формалности, изисквания към документите или процедурите" ще включва и тези, които са в сила за тази територия;
- (г) тази конвенция прекратява действието си за всяка територия една година след получаването от генералния секретар на известие за това или след изтичане на по-дълъг период от време, който може да бъде определен с това известие.

(2) Генералният секретар ще информира всички договарящи правителства за разпростиране действието на тази конвенция върху всяка територия на основание ал. 1 от този член, обявявайки за всеки отделен случай датата, от която конвенцията ще се прилага върху тази територия.

Член XIV

Генералният секретар информира всички правителства, подписали конвенцията, всички договарящи правителства и всички членове на организацията за:

- (а) положените подписи под тази конвенция и датите на полагане;
- (б) депозирането на документи за приемане и присъединяване и датите на тяхното депозиране;
- (в) датата, на която в съответствие с чл. XI конвенцията влиза в сила;
- (г) всяко получено в съответствие с чл. XII и XIII известие и датата на получаване;
- (д) свикването на конференция на основание чл. VII или IX.

Член XV

Тази конвенция и нейното приложение се депозират при генералния секретар, който разпраща заверени копия от същата до подписалите и съгласните да подпишат правителства. Веднага с влизането в сила на тази конвенция тя ще бъде регистрирана от генералния секретар в съответствие с чл. 102 от Устава на Организацията на обединените нации.

Член XVI

Тази конвенция и приложението към нея са съставени на английски и френски език, които са еднакво валидни. Подготвени официални преводи на руски и испански език ще бъдат депозирани заедно с подписаните оригинали.

В удостоверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени от техните правителства, подписаха тази конвенция.

Съставена в Лондон на 9 април 1965 г.

Приложение

Раздел 1

Определения и общи правила

А. Определения

За целите на правилата в това приложение употребяваните термини имат следното значение:

Товар. Всякакви стоки, изделия, произведения и предмети от всякакъв вид, превозвани на кораб, с изключение на поща, корабни запаси, резервни части, корабно оборудване, лични вещи на екипажа и багажа на пътниците.

Лични вещи на екипажа. Облекло, вещи за ежедневна употреба и други предмети, които могат да включват валута, принадлежащи на членовете на екипажа и превозвани на кораба.

Член на екипажа. Всяко лице, действително изпълняващо задължения на борда през време на рейса, свързани с експлоатацията или поддръжката му по време на плаването, и включено в екипажния списък.

Кораб за круизи. Кораб, извършващ международен рейс и превозващ пътници, участващи в групова програма и настанени на борда на кораба с цел извършване на временно туристическо посещение по разписание на едно или повече различни пристанища, и който по време на рейса обикновено не извършва:

(а) сваляне или качване на други пътници;

(б) товарене или разтоварване на товар.

Документ. Носител на информация с вписани в него данни.

Носител на данни. Средство, създадено да носи записи на данни.

Поща. Пратки от кореспонденция и други предмети, изпратени от и предназначени за предаване на пощенска администрация.

Транзитен пътник. Пътник, който пристига с кораб от чужда държава с цел продължаване на своето пътуване с кораб или с някакво друго транспортно средство за чужда държава.

Багаж, придружаващ пътника. Собственост, която може да включва валута, превозвана от пътник на същия кораб, независимо дали е негово лично притежание или не, дотолкова, доколкото превозът не се извършва по договор за превоз или друго подобно споразумение.

Държавни власти. Агенциите или длъжностните лица в държава, отговорни за прилагането и изпълнението на законите и наредбите на тази държава, които са свързани с някой от стандартите и препоръчаната практика, съдържаща се в това приложение.

Мерки за сигурност. Международно съгласувани мерки за подобряване сигурността на борда на кораби и в пристанищен район с цел предотвратяване на противозаконни актове срещу пътници и екипажи на борда на кораби.

Корабовладелец. Лице, което притежава или оперира кораб, независимо дали е физическо лице, сдружение или юридическо лице, а също и всяко лице, действащо от името на корабособственика или оператора.

Корабно оборудване. Вещи с изключение на корабните резервни части, намиращи се на борда на кораба и служещи за употреба на същия, които са подвижни, но не са от консумативен характер, включително такива принадлежности, като спасителни лодки, спасителни средства, мебелировка, корабно снабдяване и подобни вещи.

Корабни резервни части. Вещи за ремонт или подмяна, за влагане на кораба, на който те се превозват.

Корабни запаси. Стоки за употреба на кораба, включително стоки за консумация, стоки, носени за продажба на пътници и членове на екипажа, гориво и масло, с изключение на корабното оборудване и корабните резервни части.

Слизане на брега. Разрешение за член от екипажа на кораба да слезе на брега през време на престоя му в пристанището за време и на място, ако има такива, определени от държавните власти.

Време на пристигане. Часът, в който кораб влезе в пристанището за първи път за заставане на котва или на кея.

Документ за транспорт. Документ, доказващ договор за превоз между корабособственик и получател, като sea waybill, коносамент или документ за мултимодален превоз.

Б. Общи правила

В съответствие с ал. 2 на чл. V от конвенцията правилата на това приложение няма да пречат на държавните власти при вземането на съответни мерки, включително изискване на допълнителна информация, която може да бъде необходима в случай на подозрения за измама или за решаване на особен проблем, представляващ сериозна опасност за обществения ред, безопасността на държавата или здравеопазването, такива, като противозаконни актове срещу

безопасността на морското корабоплаване или незаконно пренасяне на наркотици и психотропни вещества или за предотвратяване внасянето или разпространението на болест или зараза, засягаща животни или растения.

1.1 Стандарт. Във всички случаи държавните власти трябва да изискват представянето само на съществената информация, като намалят до минимум броя на въпросите.

Тогава, когато в това приложение се дава списък с точно определени данни, държавните власти, ако сметнат за необходимо, могат да не изискват онези, които сметат за несъществени.

1.1.1 Препоръчана практика. В сътрудничество с корабособствениците и заинтересуваните лица държавните власти трябва да прилагат улеснения, което може да се наложи от въвеждането в действие на системата за автоматично обработване и предаване на данни.

Съществуващите изисквания към информацията и процедурите за контрол трябва да бъдат опростени, като се обърне внимание на възможността за съвместимост с други подобни информационни системи.

1.2 Препоръчана практика. Без да се противоречи на факта, че документи за някои цели могат да се предписват и изискват от това приложение като отделни документи, държавните власти, вземайки предвид интересите на онези, които трябва да попълват същите, а също и целите, за които ще бъдат използвани, могат да комбинират които и да са два или повече документа в един във всеки случай, когато това е възможно и води до забележимо улесняване.

1.3 Препоръчана практика. Мерки и процедури, наложени от договарящи правителства, предприети за целите на сигурността или контрола върху наркотиците, трябва да бъдат ефективни и когато е възможно, да използват съвременни методи, включително автоматична обработка на данни. Тези мерки и процедури трябва да се прилагат по такъв начин, че да предизвикват минимални пречки и да предотвратят нежелани задържания на кораби и лица или собственост на борда на кораба.

В. Електронна обработка на данни

1.4 Препоръчана практика. При въвеждане на техники за обработка и обмяна на данни с цел улесняване на освобождаването на кораби договарящите правителства насърчават държавните власти и заинтересуваните частни страни да обменят данни по електронен път в съответствие с международните стандарти.

1.5 Стандарт. Държавните власти приемат всички изисквани за освобождаване на кораби документи, предоставени чрез техника за електронна обработка и обмяна на данни в съответствие с международните стандарти, когато са в четлива и разбираема форма и съдържат изискваната информация.

1.6 Стандарт. Когато държавни власти въвеждат техники за електронна обработка и обмяна на данни за целите на освобождаването на кораби, те ограничават изискваната от тях информация до предписаната такава в съответните правила на това приложение.

1.7 Препоръчана практика. Държавните власти при планиране, въвеждане или видоизменяне на електронната обработка и обмяна на данни за освобождаване на кораби трябва да се стремят да:

(а) позволят на всички заинтересувани страни от самото начало възможността за консултации;

(б) оценят съществуващите процедури и отстранят онези, които не са

необходими;

(в) определят онези процедури, които ще трябва да се компютризируют;

(г) използват препоръките на Организацията на обединените нации и съответните ISO стандарти във възможно най-голяма степен;

(д) пригодят тези процедури за приложение при мултимодален транспорт;

(е) предприемат съответните стъпки за намаляване стойността по прилагане на тези процедури за операторите и други частни страни.

1.8 Стандарт. Държавните власти при въвеждане на системата за електронна обработка и обмяна на данни за освобождаване на кораби трябва да насърчават, но не и да изискват нейната употреба от морските оператори и другите заинтересувани страни.

Раздел 2

Пристигане, престой и отплаване на кораба

Този раздел съдържа разпоредби, отнасящи се до формалностите, изпълнението на които държавните власти изискват от корабособствениците при пристигането, престоя и отплаването на кораба. Те не трябва обаче да се тълкуват като изключващи възможността съответните власти да изискват да бъдат представени за проверка свидетелства и други документи, носени на кораба и отнасящи се до неговата регистрация, измерване, безопасност, снабдяване с екипаж и други данни, свързани с това.*(3)

А. Обща част

2.1 Стандарт. При пристигане или отплаване на кораб, към който се прилага тази конвенция, държавните власти не трябва да задържат други документи освен посочените в този раздел.

Тези документи са:

- обща декларация;
- декларация за товара;
- декларация за корабните запаси;
- декларация за личните вещи на екипажа;
- списък на екипажа;
- списък на пътниците;
- документ, изискван от Всемирната пощенска конвенция;
- морска санитарна декларация.

2.1.1 Стандарт. Договарящите правителства не изискват консулски формалности и такси във връзка с документите за освобождаване на кораби.

Б. Съдържание и предназначение на документите

2.2 Стандарт. Общата декларация трябва да бъде основният документ при пристигане и отплаване, даващ изискваната от държавните власти информация за кораба.

2.2.1 Препоръчана практика. Една и съща форма на обща декларация ще се приема при пристигане и отплаване на кораба.

2.2.2 Препоръчана практика. Държавните власти не трябва да изискват в общата декларация повече от следната информация:

- име и описание на кораба;
- националност на кораба;
- данни относно регистрацията;

- данни относно тонажа;
- име на капитана;
- име и адрес на корабния агент;
- кратко описание на товара;
- брой на екипажа;
- брой на пътниците;
- кратки данни за рейса;
- дата и време на пристигане или дата на отплаване;
- пристанище на пристигане или отплаване;
- място на кораба в пристанището.

2.2.3 Стандарт. Държавните власти трябва да приемат обща декларация, датирана и подписана от капитана, корабния агент или друго лице, надлежно упълномощено от капитана, или заверена по приемлив от заинтересуваните държавни власти начин.

2.3 Стандарт. Декларацията за товара трябва да бъде основния документ при пристигане и отплаване, даващ изискваната от държавните власти информация по отношение на товара. Освен това данни за опасни товари може да се изисква да бъдат представени отделно.

2.3.1 Препоръчана практика. В декларацията за товара държавните власти не трябва да изискват повече от следната информация:

(а) при пристигане:

- име и националност на кораба;
- име на капитана;
- пристанище, от което пристига;
- пристанище, в което е съставена декларацията;
- маркировка и номера; брой и вид на пакетите; количество и описание на стоките;
- номер на транспортния документ на товара, който ще бъде разтоварван във въпросното пристанище;
- пристанищата, в които ще бъде разтоварен оставащият на борда товар;
- първоначалните пристанища, в които са натоварени товарите по директни коносаменти или по документи за мултимодален транспорт;

(б) при отплаване:

- име и националност на кораба;
- име на капитана;
- следващо пристанище за посещение;
- по отношение натоварените в пристанището стоки: маркировка и номера; брой и вид на пратките; количество и описание на стоките;
- номерата на транспортните документи на натоварения в пристанището товар.

2.3.2 Стандарт. По отношение оставащия на борда товар държавните власти трябва да изискват предоставяне само на необходимата минимална съществена информация.

2.3.3 Стандарт. Държавните власти трябва да приемат декларация за товара, датирана и подписана от капитана, корабния агент или друго лице, надлежно упълномощено от капитана, или заверена по начин, приемлив за съответните власти.

2.3.4 Стандарт. Държавните власти трябва да приемат вместо

декларацията за товара копие на корабния манифест, ако съдържа най-малко информацията, изисквана в съответствие с препоръчана практика 2.3.1 и стандарт 2.3.2 и е подписана или заверена от капитана и датирана в съответствие със стандарт 2.3.3.

2.3.4.1 Препоръчана практика. Като алтернатива на стандарт 2.3.4 държавните власти могат да приемат копие на транспортния документ, подписан или заверен в съответствие със стандарт 2.3.3 или заверен като истинско копие, ако естеството и количеството на товара практически позволяват това и ако този документ не осигурява изискваната в съответствие с препоръчана практика 2.3.1 и стандарт 2.3.2 информация, същата ще бъде дадена другаде и съответно заверена.

2.3.5 Стандарт. Държавните власти трябва да позволят неманифестираните колети, намиращи се на разположение на капитана, да не бъдат включвани в декларацията за товара, но данни за тях да бъдат предоставени отделно. Забележка. Трябва да се представят в отделна форма подробности за необявените колети, които да съдържат съответната част от информацията, нормално показвана в декларацията на товара. Би могло да се използва формата на IMO на декларация за товара, като се подмени заглавието, което да гласи примерно "Списък на необявените товари".

2.4 Стандарт. Декларацията за корабните запаси трябва да бъде основният документ при пристигане и отплаване, даващ изискваната от държавните власти информация за корабните запаси.

2.4.1 Стандарт. Държавните власти трябва да приемат декларацията за корабните запаси, датирана и подписана от капитана или от корабен офицер, надлежно упълномощен от капитана, познаващ лично същността на корабните запаси, или заверена по начин, приемлив за държавните власти.

2.5 Стандарт. Декларацията за личните вещи на екипажа трябва да бъде основният документ, даващ изискваната от държавните власти информация за личните вещи на екипажа. Тя не трябва да се изисква при отплаване.

2.5.1 Стандарт. Държавните власти трябва да приемат декларация за личните вещи на екипажа, датирана и подписана от капитана или от друг корабен офицер, надлежно упълномощен от капитана, или заверена от капитана по начин, приемлив за съответните държавни власти. Държавните власти могат също да изискат всеки член на екипажа да постави подписа си или ако не може, своя знак срещу декларацията за своите вещи.

2.5.2 Препоръчана практика. Нормално държавните власти трябва да изискват данни само за онези вещи на екипажа, които се обмитяват или са предмет на забрана или ограничение.

2.6 Стандарт. Списъкът на екипажа трябва да бъде основният документ, даващ на държавните власти информация за броя и състава на екипажа при пристигане и отплаване на кораба.

2.6.1 Стандарт. Държавните власти не трябва да изискват включване в списъка на екипажа повече от следната информация:

- име и националност на кораба;
- фамилно име;
- собствено и бащино име;
- националност;
- длъжност;

- дата и място на раждане;
- номер и вид на документа за самоличност;
- пристанище и дата на пристигане;
- пристанище, от което пристига.

2.6.2 Стандарт. Държавните власти трябва да приемат списъка на екипажа, датиран и подписан от капитана или от друг корабен офицер, надлежно упълномощен от капитана, или заверен по начин, приемлив за заинтересуваните държавни власти.

2.6.3 Стандарт. Държавните власти не трябва да изискват представяне на списък на екипажа при всяко посещение, ако кораб извършва рейсове по разписание, посещава едно и също пристанище най-малко веднъж на 14 дни и няма промяна в екипажа. В този случай трябва да се представи пред заинтересуваните държавни власти по приемлив за тях начин заявление "Няма промени".

2.6.4 Препоръчана практика. При обстоятелствата, упоменати в стандарт 2.6.3, в случай на настъпили малки промени в екипажа държавните власти не трябва да изискват представяне на нов пълен списък на екипажа, а ще приемат съществуващия с отбелязване в него на промените.

2.7 Стандарт. Списъкът на пътниците трябва да бъде основният документ, даващ на държавните власти информация за пътниците при пристигане или отплаване на кораба.

2.7.1 Препоръчана практика. Държавните власти не трябва да изискват списъци на пътниците при кратки морски рейсове или комбинирани морско-железопътни превози между съседни страни.

2.7.2 Препоръчана практика. Държавните власти не трябва да изискват в допълнение на списък на пътниците карта за качване или слизане за пътниците, които са вписани в него. Независимо от това, когато държавните власти имат особени проблеми, които представляват сериозна заплаха за общественото здраве, могат да изискат представяне в писмена форма на адреса на предназначение от пристигащ с международен рейс пътник.

2.7.3 Препоръчана практика. В списъка на пътниците държавните власти не трябва да изискват повече от следната информация:

- име и националност на кораба;
- фамилно име;
- собствено и бащино име;
- националност;
- дата на раждане;
- място на раждане;
- пристанище на качване;
- пристанище на слизане;
- дата и пристанище на пристигане на кораба.

2.7.4 Препоръчана практика. Списък, съставен от корабоплавателна компания за нейна употреба, може да се приеме вместо списъка на пътниците, ако съдържа най-малко изискваната в съответствие с препоръчана практика 2.7.3 информация и е датиран и подписан или заверен в съответствие със стандарт 2.7.5.

2.7.5 Стандарт. Държавните власти трябва да приемат списък на пътниците, датиран и подписан от капитана, корабния агент или друго лице,

надлежно упълномощено от капитана, или заверен по начин, приемлив за заинтересуваните власти.

2.7.6 Стандарт. Държавните власти при пристигане на кораб трябва да бъдат уведомявани от корабособствениците, ако на борда има пътници без билет.

2.7.6.1 Препоръчана практика. Когато пътник без билет има нередовни документи, държавните власти, ако практически е възможно и в степен, допустима от националното законодателство и изискванията за сигурност, трябва да му издадат съпроводително писмо с фотография и друга съществена информация. Съпроводителното писмо трябва да дава възможност за връщане на пътника без билет в страната, от която произхожда, или в мястото, откъдето е започнал пътуването със всякакъв вид транспорт, както и да определя другите условия, наложени му от властите, и да бъде връчено на оператора, отговорен за неговото придвижване. Писмото трябва да съдържа изискваната информация от властите на транзитните страни и/или в мястото на слизане.

Забележка. Тази препоръка не цели ограничаване правата на държавните власти от по-нататъшно разследване на пътник без билет за възможно съдебно преследване и/или депортиране. В допълнение нищо в тази препоръка не трябва да се тълкува като противоречащо на правилата на Конвенцията за статута на бегълците от 28 юли 1951 г. на ООН, касаеща забрана за експулсиране или връщането им.

2.8 Стандарт. При пристигане или отплаване на кораба държавните власти не трябва да изискват писмена декларация за пощата, различна от предписаната във Всемирната пощенска конвенция.

2.9 Стандарт. Морската санитарна декларация трябва да е основният документ, съдържащ изискваната от пристанищните санитарни власти информация за здравословното състояние на екипажа по време на рейса и при пристигане в пристанището.

В. Документи при пристигане

2.10 Стандарт. По отношение на пристигането на кораб в пристанище държавните власти не трябва да изискват повече от:

- 5 копия на общата декларация;
- 4 копия на декларацията за товара;
- 4 копия на декларацията за корабните запаси;
- 2 копия на декларацията за личните вещи на екипажа;
- 4 копия на списъка на екипажа;
- 4 копия на списъка на пътниците;
- 1 копие на Морската санитарна декларация.

Г. Документи при отплаване

2.11 Стандарт. По отношение на отплаването на кораб от пристанище държавните власти не трябва да изискват повече от:

- 5 копия на общата декларация;
- 4 копия на декларацията за товара;
- 3 копия на декларацията за корабните запаси;
- 2 копия на списъка на екипажа;
- 2 копия на списъка на пътниците.

2.11.1 Стандарт. Не трябва да се изисква нова декларация за товара при отплаване, за товар, който е бил деклариран при пристигането в пристанище и

който остава на борда.

2.11.2 Препоръчана практика. Не трябва да се изисква отделна декларация за корабните запаси при отплаване за запаси, които са били декларирани при пристигането, нито за запаси, натоварени в това пристанище и обхванати от друг митнически документ.

2.11.3 Стандарт. Когато държавните власти изискват информация за екипажа при отплаване на кораба, те трябва да приемат копие от списъка на екипажа, представен при пристигането, ако е подписан отново и заверен в случай на промяна на броя и състава на екипажа, или е отбелязано, че няма промени.

2.12*(4) Номерата в поредицата 2.12 са запазени за бъдеща употреба.

Д. Последователно посещение на две или повече пристанища в една държава

2.13 Препоръчана практика. Вземайки предвид извършените процедури при пристигане на кораба в първото пристанище за посещение на територията на държавата, във всяко следващо посетено пристанище на същата държава формалностите и документите, изисквани от държавните власти, трябва да бъдат минимални, ако корабът междинно не е посетил пристанище на друга държава.

Е. Попълване на документи

2.14 Препоръчана практика. С изключение на документите, изисквани от стандарт 3.7, доколкото е възможно, държавните власти трябва да приемат представените в съответствие с това приложение документи, независимо от езика, на който е дадена изискваната информация, при условие, че ако сметат за необходимо могат да поискат устен или писмен превод на един от официалните езици на своята страна или на организацията.

2.15 Стандарт. Държавните власти трябва да приемат информацията, написана четливо и разбираемо с всяко средство, включително документи, попълнени на ръка с мастило или химически молив или изработени от техника за автоматична обработка на данни.

2.15.1 Стандарт. Когато се изисква подпис, държавните власти трябва да приемат саморъчен подпис, подпис от факсимиле, перфориран, на печат или символи или поставен по някакъв друг механичен или електронен път, ако това не е в противоречие с националното законодателство. Потвърждаване достоверността на информацията, представена в неписмен вид, трябва да става по начин, приемлив за заинтересуваните държавни власти.

2.16 Стандарт. Държавните власти на страната на всяко предполагаемо пристанище за посещение, разтоварване или транзит не трябва да изискват документите за кораба, товара, запасите, пътниците или екипажа, както е упоменато в този раздел, да бъдат легализирани, проверени, удостоверени или предварително прегледани от техен представител зад граница. Това няма да попречи да бъде изисквано представянето на паспорт или друг документ за самоличност на пътниците или екипажа за виза или подобни цели.

Ж. Грешки в документите и наказания за тях

2.17 Стандарт. Без задържане на кораба държавните власти трябва да позволят коригиране на грешки в предвидените в това приложение документи, когато тези грешки според тях не са направени умишлено, нямат сериозно естество, не са допуснати поради повтаряща се небрежност и не са направени с намерение да се наруши закон или разпоредба, ако същите се открият преди

завършване проверката на документа и поправката може да се извърши без забавяне.

2.18 Стандарт. Ако се открият грешки в документите, предвидени в това приложение, които са били подписани от корабособственика или капитана или от тяхно име или заверени по друг начин, няма да се налагат глоби, докато не се предостави възможност държавните власти да бъдат убедени, че грешките не са направени умишлено, нямат сериозно естество, не са допуснати поради повтаряща се небрежност и не са направени с намерение да се нарушат закони или разпоредби.

3. Специални мерки за опростяване формалностите за кораби, посещаващи пристанища за сваляне на брега на болни или ранени членове на екипажа, пътници или други лица за оказване на спешна медицинска помощ

2.19. Стандарт. Доколкото е възможно, държавните власти трябва да търсят сътрудничество с корабособствениците за осигуряване на информация за намеренията на капитана, когато корабът възнамерява да посети пристанище единствено с цел сваляне на болни или ранени членове на екипажа или пътници за оказване на спешна медицинска помощ, както и възможно най-пълни подробности за болестта или нараняването и за личността и положението на лицата.

2.20 Стандарт. Когато е възможно, държавните власти трябва чрез радиото, но във всеки случай по най-бързите налични канали, преди пристигането да информират капитана за документите и процедурите за бързо сваляне на болните или ранените лица на брега и за освобождаване на кораба без забавяне.

2.21 Стандарт. По отношение на кораби, посещаващи пристанище с тази цел и имащи намерение да го напуснат незабавно, държавните власти трябва да им предоставят предимство при швартоване, ако състоянието на болния или състоянието на морето не позволява безопасно сваляне на външния рейд или подходите на пристанището.

2.22 Стандарт. По отношение на кораби, посещаващи пристанище за тази цел и имащи намерение да го напуснат незабавно, държавните власти обикновено не трябва да изискват документите, упоменати в стандарт 2.1, с изключение на морска санитарна декларация и в случай на изключителна необходимост обща декларация.

2.23 Стандарт. Когато държавните власти изискват обща декларация, този документ не трябва да съдържа информация повече от упоменатата в препоръчана практика 2.2.2 или по-малко, когато това е възможно.

2.24 Стандарт. Когато държавните власти преди сваляне на болното или раненото лице на брега за оказване на спешна медицинска помощ прилагат контролни мерки, свързани с пристигането на кораба, преди болният или раненият да бъде свален на брега, мерките за опазване общественото здраве трябва да предшества тези контролни мерки.

2.25 Стандарт. Тогава, когато се изискват гаранции или задължения по отношение на заплащане лечението или евентуалното преместване или репатриране на болния, спешната медицинска помощ не трябва да се задържа или забавя, докато тази гаранция или задължения бъдат получени.

2.26 Стандарт. Спешната медицинска помощ и мерките за защита на общественото здраве трябва да предхождат всякакви мерки за контрол, които

държавните власти могат да прилагат преди сваляне на брега на болното или раненото лице.

Раздел 3

Пристигане и заминаване на лица

Този раздел съдържа правилата, отнасящи се до формалностите, които държавните власти изискват от членове на екипажа и пътници при пристигане или отплаване на кораб.

А. Процедури и изисквания при пристигане и заминаване

3.1 Стандарт. Основен документ, даващ информация на държавните власти за личността на пътника при пристигане или отплаване на кораба, трябва да бъде валиден паспорт.

3.1.1 Препоръчана практика. Договарящите правителства трябва, доколкото е възможно, чрез установяване на двустранни или многостранни съглашения да приемат официални документи за самоличност вместо паспорти.

3.2 Стандарт. Държавните власти трябва да предприемат мерки, чрез които паспортите на пътници на кораба или официалните документи, приемани вместо тях, да бъдат проверявани от емиграционните власти само веднъж при пристигане и веднъж при отплаване. Допълнително тези паспорти или официални документи за самоличност могат да бъдат поискани да бъдат представени за целите на удостоверяване самоличността при митнически или други формалности при пристигане и отплаване.

3.3 Стандарт. След индивидуалното представяне на паспортите или приеманите вместо тях официални документи за самоличност държавните власти трябва веднага след проверката да ги върнат обратно и да не ги задържат за упражняване на допълнителен контрол, ако няма никакви препятствия пасажерът да бъде допуснат на територията на държавата.

3.3.1 Стандарт. Всяко договарящо правителство трябва чрез държавните власти да осигури задържане на измамни, фалшиви или подправени пътнически документи на недопуснати лица. Такива документи трябва да се извадят от циркулация и когато е възможно, да се върнат на съответните власти. Вместо задържан документ отнемащата го държава трябва да издаде гаранционно писмо*(5), като към него се прилага фотокопие от подправения пътнически документ, както и друга важна информация. Гаранционното писмо и приложенията му се връчват на оператора, който е отговорен за преместването на недопуснатото лице. Същото ще служи за информация на властите при транзитното преминаване и/или първоначалното място на търгване.

Забележка. Горният стандарт не трябва да се счита като отменящ правото на държавните власти на договарящото правителство да определи в зависимост от конкретния случай дали притежаването на фалшиви документи дава основание за отказ за допускане и незабавно преместване от територията на държавата.

Нищо в този стандарт не трябва да се тълкува като противоречащо на правилата на Конвенцията за статута на бегълците от 28 юли 1951 г. на ООН и Протокола на ООН, касаещи статута на бегълците от 1967 г., касаещ забрана за експулсиране или връщането им.

3.4 Препоръчана практика. Държавните власти не трябва да изискват от качващи се или слизащи пътници или от корабособствениците каквато и да е информация, допълваща или повтаряща съдържащата се в паспортите или

официалните им документи за самоличност, освен необходимата за попълване на предвидените в това приложение документи.

3.5 Препоръчана практика. Държавните власти, които искат при качване и слизание на пътници допълнителна писмена информация, освен необходимата за попълване на изискваните от това приложение документи, трябва да ограничават тази допълнителна информация за понататъшно установяване самоличността на пътниците до данните, указани в препоръчана практика 3.6 (карта за качване/слизание). Когато картата за качване/слизание е попълнена от пътника, държавните власти не трябва да искат попълване или проверка на същата от корабособственика. Попълването може да бъде направено четливо на ръка, с изключение, когато във формата е упоменато, че се попълва с печатни букви. От всеки пътник трябва да се изисква един екземпляр от картата за качване/слизание, който може да включва едно или повече индигови копия, подготвени едновременно с оригинала.

3.6 Препоръчана практика. Държавните власти не трябва да искат попълване в картата за качване/слизание на повече от следната информация:

- фамилно име;
- собствено име, бащино име;
- националност;
- номер на паспорта или на друг официален документ за самоличност;
- дата на раждане;
- място на раждане;
- длъжност;
- пристанище на качване/слизание;
- пол;
- адрес по предназначение;
- подпис.

3.7 Стандарт. Държавните власти в случаите, когато са необходими доказателства за защита на лицата, намиращи се на борда на кораба, от жълта треска, трябва да приемат като такива международното свидетелство за ваксинация или реваксинация по формата, предписана от международните здравни правила.

3.8 Препоръчана практика. Медицински преглед на лица, намиращи се на борда или слизащи от кораби, обикновено трябва да се ограничи до онези лица, които пристигат от райони, заразени с карантинна болест в инкубационния период на дадената болест (както е обявено от международните здравни правила). Допълнителен медицински преглед може да се изисква в съответствие с международните здравни правила.

3.9 Препоръчана практика. Държавните власти обикновено трябва да извършват митническа проверка на багажа, придружаващ влизащите пътници, на изборна основа. Доколкото това е възможно, не трябва да се иска писмена декларация за придружаващия пътника багаж.

3.9.1 Препоръчана практика. Когато е възможно, държавните власти, вземайки под внимание необходимостта от прилагане на съответни мерки за сигурност, трябва да освободят от проверка багажа, придружаващ отплаващите пътници.

3.9.2 Препоръчана практика. Когато не е възможно напълно освобождаване от проверка на багажа, придружаващ отплаващи пътници, то проверката трябва да

се извършва на изборна основа.

3.10 Стандарт. Основен документ, даващ информация на държавните власти за самоличността на отделен член от екипажа при пристигане или отплаване на кораб, трябва да бъде валиден документ за самоличност на мореплавателя или паспорт.

3.10.1 Стандарт. Държавните власти не трябва да изискват в документа за самоличност повече от следната информация:

- фамилия;
- име, бащино име;
- дата и място на раждане;
- националност;
- особени белези;
- снимка (заверена);
- подпис;
- дата на изтичане валидността (ако има такава);
- власти, издаващи документа.

3.10.2 Стандарт. Когато е необходимо мореплавателят да влезе или напусне страна като пътник с какъвто и да е вид транспорт с цел:

(а) да се качи на кораба си или да се прехвърли на друг кораб;

(б) да премине транзит, за да се качи на кораба си, намиращ се в друга страна, да се върне в страната си или с друга цел, разрешена от властите на съответната страна, държавните власти трябва да приемат от този мореплавател вместо паспорт валиден документ за самоличност на мореплавателя, когато този документ гарантира обратното влизане на мореплавателя в страната, която го е издала.

3.10.3 Препоръчана практика. Държавните власти обикновено не трябва да изискват от членовете на екипажа представяне на индивидуални документи за самоличност или информация, допълваща документа за самоличност на мореплавателя, различна от дадената в екипажния списък.

Б. Мерки за улесняване освобождаването на товар, пътници, екипаж и багаж

3.11 Препоръчана практика. Държавните власти в сътрудничество с корабособствениците и пристанищните власти трябва да предприемат съответни мерки за осигуряване удовлетворителна работа на пристанището, така че изпълнението на формалностите по освобождаването на пътниците, багажите и екипажите да става бързо. За тази цел те трябва да осигурят необходимия персонал и средства, като се обърне особено внимание на удобствата за товаренето, разтоварването и транспортировката на багажа (включително използването на механизирани средства), а също и на местата, където често се получават задръжки на пътниците. Когато се налага, трябва да се осигури закрит преход между кораба и мястото за проверка на пътниците и членовете на екипажа. Тези средства и устройства трябва да бъдат гъвкави и да имат възможност за разширяване, за да отговорят на увеличените мерки за безопасност по време на ситуации с увеличена заплаха за сигурността.

3.11.1 Препоръчана практика. Държавните власти трябва:

(а) в сътрудничество с корабособствениците и пристанищните власти да въведат подходящи мерки, като:

(i) индивидуален и непрекъснат метод за обработка на пътници и багажи;

(ii) система, която да позволи на пътниците бързо да разпознаят и получат проверки си багаж, възможно най-бързо след доставянето му на мястото, откъдето може да бъде получен;

(iii) осигуряване на средства и услуги, които да отговорят на нуждите на възрастни пътници и инвалиди;

(б) да обезпечат вземането на всички необходими мерки от страна на пристанищните власти така, че:

(i) да има лесен и бърз достъп на пътниците и техния багаж до и от местния транспорт;

(ii) да се осигурят леко достъпни и колкото може по-близо едно до друго помещения, където да се извършват различни проверки на екипажите, ако е необходимо.

3.11.2 Препоръчана практика. Държавните власти трябва да приемат въвеждането на двуканалната система*(б) за освобождаване на пътници, техните багажи и частните превозни средства като средство за незабавно освобождаване.

3.12 Стандарт. Държавните власти трябва да изискват корабособствениците да осигурят вземането на всички възможни мерки от страна на екипажа за ускоряване процедурите по пристигане на пътниците и екипажа.

Тези мерки могат да включват:

(а) предварително уведомяване на съответните държавни власти за вероятното време на пристигане, както и информация за неговата промяна, ако има такава, и обявяване на маршрута на рейса, когато това може да засегне изискванията за проверка;

(б) подготовка на корабните документи за незабавен преглед;

(в) подготовка на траповете или на другите средства за качване докато корабът е на път за кея или котвеното място;

(г) осигуряване на бързо и организирано събиране и представяне на лицата на борда с необходимите документи за проверка, като се обърне внимание на мерките за освобождаване на членове на екипажа от задълженията им в машината или друго място за целите на тези проверки.

3.13 Препоръчана практика. При вписване на имена в пътническите или екипажните документи първо трябва да се вписва фамилията или фамилиите. Когато се използват едновременно фамилиите на бащата и майката, първо се вписва фамилията на бащата. Когато омъжена жена използва едновременно своето и на съпруга си фамилни имена, първо се вписва фамилното име на съпруга.

3.14 Стандарт. Държавните власти трябва без необосновано задържане да приемат за преглед лицата на борда на кораб за допускането им в държавата.

3.15 Стандарт. Държавните власти няма да налагат на корабособственика глоба в случай, че документ, притежание на пътник и подлежащ на проверка, не съответства на изискванията на държавните власти или ако по тази причина пътникът не може да бъде допуснат на територията на държавата.

3.15.1 Стандарт. Държавните власти трябва да поканят корабовладелците да вземат всички разумни мерки пътниците да притежават всички изисквани от договарящите правителства документи.

3.15.2 Препоръчана практика. За употреба в морските терминали и на корабите, с цел облекчаване и ускоряване на морските превози, държавните власти трябва да прилагат, а когато това е извън тяхната компетентност, да препоръчат на отговорните лица в своята страна да прилагат уеднаквените

международни знаци и символи, създадени или приети от организацията в сътрудничество със съответните международни организации, които в най-голяма степен са приложими и общи във всичките видове транспорт.

В. Специални улеснения за морски превоз на възрастни пътници и пътници инвалиди

3.16 Препоръчана практика. Трябва да се вземат мерки, осигуряващи предоставянето на необходима информация за безопасността и транспорта на пътниците с нарушен слух и зрение.

3.17 Препоръчана практика. Местата, определени за възрастни пътници и инвалиди, пристигащи в сградата на терминала или напускащи го, трябва да бъдат разположени колкото може по-близо до главните входове и да бъдат ясно обозначени със съответните знаци. Достъпът до тях трябва да бъде свободен от препятствия.

3.18 Препоръчана практика. Когато достъпът до обществените служби е ограничен, трябва да се положат всички усилия, за да се осигури достъпен и на приемлива цена обществен транспорт чрез приспособяване на съществуващите и планиране на услуги или чрез предоставяне специални удобства на пътници с нарушения на двигателните способности.

3.19 Препоръчана практика. На терминалите и корабите трябва да бъдат осигурени подходящи средства, позволяващи безопасно слизане и качване на възрастни пътници и инвалиди.

Г. Улеснения за корабите, заети с круизи, и техните пътници

3.20 Стандарт. Държавните власти трябва да разрешават свободна практика на корабите, извършващи круизи по радиото, когато на основание получената от тях информация преди пристигането им санитарните власти в пристанището на посещение сметат, че посещението няма да доведе до внасяне или разпространение на карантинни болести.

3.21 Стандарт. От кораби, извършващи круизи, обща декларация, списък на пътниците и екипажен списък трябва да се изискват за представяне само в първото пристанище при пристигане и в последното пристанище при отплаване от страната, ако няма промени в обстоятелствата по рейса.

3.22 Стандарт. За кораби, извършващи круизи, декларацията за корабните запаси и декларацията за личните вещи на екипажа трябва да се изискват само в първото посещавано пристанище в страната.

3.23 Стандарт. През цялото време на посещение паспорти или други официални документи за самоличност трябва да остават на разположение на пътниците, извършващи круизи.

3.24 Препоръчана практика. Ако престоят в пристанище на кораб, извършващ круиз, е по-малък от 72 часа, не трябва да се изисква от пътниците, извършващи круизно пътуване, да имат визи, освен при специални обстоятелства, определени от съответните държавни власти.

Забележка. Целта на тази препоръчана практика е всяка договаряща страна да може да издава на такива пътници или при пристигането им да приеме от тях някаква форма, показваща, че те имат разрешение да влязат на дадената територия.

3.25 Стандарт. Пътниците на корабите, извършващи круизи, не трябва да бъдат излишно забавяни от мерките за контрол, упражнявани от държавните

власти.

3.26 Стандарт. Като правило, с изключение на случаите, засягащи сигурността, за доказване самоличността или допускане до слизание на брега пътниците на корабите, извършващи круизи, не трябва да бъдат подлагани на лична проверка от страна на държавните власти, отговорни за граничния контрол.

3.27 Стандарт. Ако кораб, извършващ круизи, посещава повече от едно пристанище в дадена страна, пътниците като правило трябва да бъдат проверявани от държавните власти само в първото пристанище при пристигане и в последното пристанище при отплаване.

3.28 Препоръчана практика. Когато практически е възможно, за да се облекчи бързото слизание и входният контрол на пътниците на кораб, извършващ круиз, същият трябва да се извършва на борда на кораба преди пристигането му на мястото за слизание.

3.29 Препоръчана практика. Пътниците на кораб, извършващ круиз, които слизат в едно пристанище и се качват на същия кораб в друго пристанище на същата страна, трябва да се ползват от същите улеснения като пътниците, които са слезли и са се качили на кораб, извършващ круизен рейс, в същото пристанище.

3.30 Препоръчана практика. Морската санитарна декларация трябва да бъде единствената санитарна проверка за пътници на кораб, извършващ круиз.

3.31 Стандарт. През време на престоя в пристанище на пътниците на кораб, извършващ круизи, трябва да се разрешава безмитна продажба на корабни запаси.

3.32 Стандарт. От пътниците на кораб, извършващ круиз, не трябва да се изисква митническа декларация в писмена форма.

3.33 Препоръчана практика. Пътниците на кораб, извършващ круиз, не трябва да се подлагат на валутен контрол.

3.34 Стандарт. От пътниците на кораб, извършващ круиз, не трябва да се иска попълване на карта за качване или слизание.

3.35 Препоръчана практика. С изключение на случаите, когато проверката на пътниците се извършва само по списъка на пътниците, държавните власти не трябва да настояват за попълване на следните подробности в списъка на пътниците:

- националност (колона 6);
- дата и място на раждане (колона 7);
- пристанище на качване (колона 8);
- пристанище на слизание (колона 9).

Д. Специални мерки за улесняване на транзитните пътници

3.36 Стандарт. Обикновено транзитен пътник, който остава на борда на кораба, с който пристига и заминава, не трябва да бъде обект на обичайната проверка от държавните власти, с изключение на случаите, отнасящи се до сигурността.

3.37 Препоръчана практика. На транзитен пътник трябва да бъде позволено да задържи у себе си паспорта или друг документ, установяващ самоличността му.

3.38 Препоръчана практика. От транзитен пътник не трябва да се изисква попълване на карта за качване/слизание.

3.39 Препоръчана практика. През време на престой на кораб в пристанище на транзитен пътник, който продължава пътуването си от същото пристанище на същия кораб, обикновено трябва да му бъде разрешено временно слизание на брега, ако пожелае това.

3.40 Препоръчана практика. От транзитен пътник, който продължава пътуването си от същото пристанище със същия кораб, не трябва да се изисква да има виза освен при специални обстоятелства, определени от съответните държавни власти.

3.41 Препоръчана практика. От транзитен пътник, който продължава пътуването си от същото пристанище на същия кораб, обикновено не трябва да се изисква представяне на митническа декларация в писмена форма.

3.42 Препоръчана практика. Транзитен пътник, който напуска кораба в едно пристанище и се качва на същия кораб в друго пристанище на същата страна, трябва да се ползва от същите улеснения, предоставяни на пътници, които пристигат и заминават от едно и също пристанище на един и същи кораб.

Е. Мерки за опростяване формалностите за кораби, заети с научноизследователска работа

3.43 Препоръчана практика. Кораб, зает с извършване на научноизследователска работа, превозва на борда си лица, изпълняващи работа, поставена от научноизследователската цел на рейса. Лицата, които се намират на кораба с такава цел, трябва да се ползват най-малко от улесненията, предвидени за членовете на екипажа на този кораб.

Ж. Допълнителни мерки за опростяване формалностите за чужденци, влизащи в състава на екипажа на кораб, зает с международни рейсове - слизание на брега

3.44 Стандарт. Държавните власти разрешават слизание на чужденци - членове на екипажа, в пристанището, докато корабът се намира в него в случай, че формалностите по пристигането са изпълнени и държавните власти нямат причина да откажат слизание на брега с цел защита общественото здраве, безопасност и ред.

3.45 Стандарт. За слизание на брега от членовете на екипажа не трябва да се изисква виза.

3.46 Препоръчана практика. Членовете на екипажа преди слизание на или връщане от брега обикновено не трябва да бъдат обект на лични проверки.

3.47 Стандарт. За слизание на брега от членовете на екипажа не трябва да се изисква да притежават специално разрешение - т. н. пасо за слизание на брега.

3.48 Препоръчана практика. Ако се изисква от членовете на екипажа при слизание на брега да носят документи за самоличност, то тези документи трябва да се ограничат до посочените в стандарт 3.10.

Раздел 4

Пристигане, престой и изпращане на товар и други вещи

Този раздел съдържа условията относно изискваните от държавните власти формалности от корабособственика, неговия агент или капитана на кораба.

А. Общи

4.1. Препоръчана практика. В сътрудничество с корабособствениците и пристанищните управи държавните власти трябва да вземат съответни мерки,

целящи съкращаване до минимум времето на престой в пристанището, осигуряване на задоволителна организация на работа в пристанището, а също така често да преразглеждат всички процедури, свързани с пристигането, отплаването, включително организацията по качване и слизане на пътници, товарене и разтоварване, обслужване и други подобни и свързаните с тях мерки за безопасност. Държавните власти също предприемат мерки товарните кораби и техният товар да могат да влязат в района за обработка и да бъдат освободени доколкото това е практически възможно.

4.2 Препоръчана практика. В сътрудничество с корабособствениците и пристанищните управи държавните власти трябва да предприемат съответни мерки с цел осигуряване задоволителна работа на пристанището така, че обработката и освобождаването на товара да бъде без задръжки. Тези мерки трябва да обхващат всички етапи от момента на заставане кораба на кей за обработка и получаване на свободна практика, а в случай на необходимост и за складиране и претоварване на товара, ако това се изисква. Между складовете и района за митническа обработка трябва да има удобен и пряк достъп, който да е разположен близо до кея, а когато е възможно, трябва да се осигурят механизирани транспортни средства.

4.3 Препоръчана практика. Държавните власти трябва да насърчават собственици и/или оператори на товарни пристанища и складове да осигуряват специални помещения за съхранение на товари, които са предмет на висок риск от кражби, да защитят районите, където временно или постоянно се съхранява товарът, срещу достъп на неупълномощени лица, до последващо натоварване или предаване на местен получател.

4.4 Препоръчана практика. Държавните власти трябва да осигурят опростени процедури за бързо освобождаване на частни колети подаръци и търговски образци, ненадвишаващи определена стойност или количество, които трябва да бъдат установени на възможно най-високо ниво.

Б. Освобождаване на товар за износ*(7)

В. Освобождаване на товар от внос

4.5 Стандарт. Държавните власти осигуряват с предимство освобождаването на живи животни, лесно развалящи се стоки и други пратки от спешно естество, като се съобразяват с националните забрани или ограничения и изискванията за сигурност на пристанището или мерки за контрол на наркотиците.

4.6 Препоръчана практика. Договарящите правителства трябва да улесняват временния достъп на специализирани средства за обработка на товар, пристигащи с кораби и използвани на брега в посещавани пристанища за товарене, разтоварване и обработка на товара.

4.7 Препоръчана практика. Държавните власти трябва да развият процедури за представянето на информация преди пристигането на товара с цел улесняване митническото освобождаване.

Г. Контейнери и палети

4.8 Стандарт. Държавните власти трябва да улеснят използването на контейнери и палети в морския транспорт и съобразявайки се със съответните свои правила, да разрешават временния им внос без заплащане на митнически и други такси и налози.

4.9 Препоръчана практика. Държавните власти трябва в своите правила в съответствие със стандарт 4.8 да осигурят приемането на опростена декларация, чрез която временно внесените контейнери и палети ще бъдат изнесени в определен от държавата срок.

4.10 Стандарт. Държавните власти позволяват влизащите на територията на държавата контейнери и палети в съответствие с условията на стандарт 4.8 да напуснат територията на пристанището, където са пристигнали за митническо освобождаване на товара и/или натоварване на товар за износ, при опростени процедури за контрол и минимално количество документи.

4.11 Стандарт. Договарящите правителства позволяват временния внос на съставни части на контейнери без заплащане на митнически и други такси и налози, когато тези части са необходими за ремонт на контейнери, допуснати в съответствие с условията на стандарт 4.8.

Д. Товар, неразтоварен в пристанището на назначение

4.12 Стандарт. Когато товар, вписан в декларацията за товара, не е разтоварен в пристанището, където е трябвало да бъде разтоварен, държавните власти трябва да разрешат внасянето на поправка в декларацията за товара и не трябва да налагат глоби, ако са удовлетворени от това, че товарът не е бил действително натоварен на кораба или ако е бил натоварен, същият е разтоварен в друго пристанище.

4.13 Стандарт. Когато поради грешка или поради друга основателна причина някакъв товар е разтоварен в пристанище, различно от определеното за разтоварване пристанище, държавните власти трябва да улеснят предаването му по местоназначение. Това условие няма да се прилага към опасен, забранен или ограничен за оборот товар.

Е. Ограничение отговорността на корабовладелеца

4.14 Стандарт. Държавните власти няма да изискват от корабовладелеца в транспортния документ или в негово копие да предоставя специална информация за използване от тях без корабовладелецът да действа като вносител или износител или от тяхно име.

4.15 Стандарт. Държавните власти няма да държат корабовладелеца отговорен за представянето или точността на документите, които се изискват от вносителя или износителя във връзка с освобождаване на товара, ако корабовладелецът не е или не действа като вносител или износител.

Раздел 5

Санитарен, ветеринарен и фитосанитарен контрол

5.1 Стандарт. Държавните власти на държава, която не е страна по Международните санитарни правила, трябва да се стремят да прилагат съответните изисквания на тези правила към международното корабоплаване.

5.2 Препоръчана практика. Договарящи правителства, които имат общи интереси поради тяхното санитарно, географско, социално и икономическо положение, трябва да сключват специални съглашения в съответствие с чл. 85 на Международните санитарни правила, когато такива съглашения ще улеснят прилагането на тези правила.

5.3 Препоръчана практика. Когато се изискват санитарни сертификати или подобни документи по отношение на пратки от определен вид животни, растения

или продукти от тях, тези сертификати и документи трябва да бъдат прости и широко разпространени. Договарящите правителства трябва да си сътрудничат с цел уеднаквяване на тези изисквания.

5.4 Препоръчана практика. Когато практически е възможно, държавните власти трябва да разрешават свободна практика на кораба по радиото, ако на основание получена преди пристигането му информация санитарните власти в пристанището на пристигане смятат, че това няма да доведе до внасяне или разпространение на карантинна болест. Доколкото практически е възможно, на санитарните власти трябва да се осигури достъп до кораба преди влизането му в пристанището.

5.4.1 Стандарт. Държавните власти трябва да търсят сътрудничеството на корабовладелците за осигуряване спазване на изискването да се докладва незабавно по радиото на санитарните власти в пристанището, което ще посети кораба за болест на борда с цел облекчаване на изискването за присъствие на специален медицински персонал и необходимо оборудване за изпълнение на санитарните процедури при пристигане.

5.5 Стандарт. Държавните власти трябва да предприемат мерки, целящи да се даде възможност на всички пътнически агенции и другите заинтересувани, да предоставят на пътниците достатъчно време преди отплаване списъци на изискваните от държавните власти на страните за посещение ваксинации, както и бланки на свидетелства за ваксинации, удовлетворяващи изискванията на Международните здравни правила. Държавните власти трябва да вземат всички необходими мерки ваксиниращите да използват международното свидетелство за ваксинация или реваксинация с цел осигуряване еднаквото му приемане.

5.6 Препоръчана практика. Държавните власти трябва в колкото е възможно повече пристанища да осигурят оборудване за ваксинация или реваксинация и служби за издаване на международно свидетелство за ваксинация или реваксинация.

5.7 Стандарт. Държавните власти трябва да осигурят условия санитарните мерки и формалности да се извършват незабавно без задържане и прилагане на дискриминация.

5.8 Препоръчана практика. Държавните власти трябва да поддържат в колкото е възможно повече пристанища подходящо оборудване и съоръжения за осъществяване на санитарните, ветеринарните и фитосанитарните мероприятия.

5.9 Стандарт. В колкото е възможно повече пристанища държавата трябва да поддържа в незабавна готовност такова медицинско оборудване за оказване на спешна медицинска помощ на екипажи и пътници, което се счита за практически възможно и разумно.

5.10 Стандарт. С изключение на случай на бедствие, представляващо сериозна заплаха за общественото здраве, кораб, който не е заразен, или не се подозира, че е заразен с карантинна болест, не трябва да се лишава от здравните власти от възможността да разтоварва или товари товар или запаси, или да бункерова гориво или вода, поради някаква друга епидемична болест.

5.11 Препоръчана практика. Пратки от животни, животински суровини, необработени животински продукти, хранителни продукти и карантинни растителни продукти трябва да бъдат допускани при специални условия, когато са придружени от карантинно свидетелство по форма, съгласувана между заинтересуваните държави.

Раздел 6

Разни условия

А. Гаранции и други видове обезпечаване

6.1 Препоръчана практика. Когато държавните власти изискват от корабовладелеца гаранции или друг вид обезпечаване за покриване отговорности по митнически, имиграционни, санитарни и фитосанитарни искове, които произтичат от закони и наредби на държавата, трябва да позволят използването на една всеобхватна гаранция или друга форма на обезпечаване, когато това е възможно.

Б. Работно време в пристанищата

6.2 Препоръчана практика. Държавните власти трябва да осигурят безплатна работа на своите служби в пристанището през нормалното работно време. Държавните власти трябва да установят нормално работно време на своите служби в пристанищата, съответстващо на периода с най-голяма интензивност на работа на пристанището.

6.3 Стандарт. Договарящите правителства трябва да предприемат всички практически мерки за организирането на нормална работа на държавните власти в пристанищата с цел избягването на излишно забавяне на кораби след пристигането им или когато са готови да отплават и за намаляване до минимум на времето, необходимо за изпълнение на формалностите, при условие, че бъдат уведомени своевременно за времето на пристигане или отплаване.

6.4 Стандарт. За медицински преглед или за допълнителен преглед не се заплаща на санитарните власти, независимо дали е бактериологичен или друг извършван по всяко време на деня или нощта, ако такъв преглед се изисква за установяване състоянието на здравето на изследваното лице. Също не трябва да се заплаща за посещение и преглед на кораб за целите на карантината, с изключение на преглед за издаване на дератизационно свидетелство или свидетелство за освобождаване от дератизация. Няма да се заплаща за всякаква ваксинация и свидетелство на лице, пристигащо с кораб. Независимо от това, когато се изисква да се вземат мерки, различни от тези, и явяващи се необходими по отношение на кораба, неговите пътници или екипаж и санитарните власти са предвидили заплащане, то такова заплащане трябва да се извършва на основание единна тарифа за цялата територия, която да бъде събирана без различие на националност, място на живеене или местопребиваване за лицата, както и националността, знамето, регистрацията или корабовладелеца на кораба.

6.5 Препоръчана практика. Когато се осигурява обслужване от държавните власти извън нормалното работно време, определено в препоръчана практика 6.2, обслужването трябва да бъде при умерено заплащане, ненадвишаващо действителните разходи за извършването му.

6.6 Стандарт. Когато обемът на работата в пристанище оправдава необходимостта, държавните власти трябва да осигурят обслужване за изпълнение формалностите по отношение на товар и багаж без значение на стойност и вид.

6.7 Препоръчана практика. Договарящите правителства трябва да се стремят да постигнат такава договореност, която ще даде възможност едно правителство да предоставя на друго правителство улеснения за извършване на проверка преди или по време на рейс на кораб, пътници, екипаж, багаж, товар и документи за митнически, имиграционни, санитарни, фитосанитарни и ветеринарни

карантинни цели, когато подобни действия ще улеснят освобождаване преди пристигане на кораба в последната държава.

В. Оказване на помощ при извънредни обстоятелства

6.8 Стандарт. Държавните власти трябва да улесняват пристигането или отплаването на кораби, заети с работи по отстраняването на последствията от стихийни бедствия, борба или предпазване морето от замърсяване или други аварийни работи, необходими за осигуряване на безопасността на море, безопасността на населението или защитата на морската околна среда.

6.9 Стандарт. Държавните власти трябва във възможно най-голяма степен да улесняват влизането и освобождаването на лица, товари, материали и оборудване, необходими за справяне със случаи, описани в стандарт 6.8.

6.10 Стандарт. Държавните власти гарантират незабавно митническо освобождаване на специализираното оборудване, необходимо за прилагането на мерки за сигурност.

Г. Национални комитети за улесняване на пътуването и превоза на товари по море

6.11 Препоръчана практика. Всяко договорящо правителство, когато счете за необходимо и подходящо, трябва да създаде национална програма за улесняване пътуванията и превозите на товари по море, основана на изискванията, изложени в това приложение, и да осигури постигането на целта на тази програма, като предприеме всички практични мерки за улесняване придвижването на кораби, товари, екипажи, пътници, поща и запаси чрез премахване на нежелани препятствия и задръжки.

6.12 Препоръчана практика. Всяко договорящо правителство трябва да създаде национален комитет за улесняване пътуването и превоза на товари по море или подобен координиращ орган между органите на правителството, агенциите и другите заинтересувани организации, свързани със или отговорни за различните аспекти на международното морско корабоплаване, и пристанищните управи, корабособственици и оператори с цел насърчаване приемането и прилагането на мерките за улеснение.

Забележка. При създаване на национален комитет за улесняване пътуването и превоза на товари по море или подобен координиращ орган договорящите правителства се приканват да вземат предвид препоръките, изложени в документа FAL.5/Circ.2.

*(1) Името на организацията е променено на "Международна морска организация" по силата на промени в Конвенцията на организацията, които влязоха в сила на 22 май 1982 г.

*(2) Текстът на получените от договорящите правителства известия е изложен в допълнение G.

*(3) Виж циркуляр FAL.2/CIRC.35.

*(4) Номерата в поредицата 2.12 са запазени за бъдеща употреба.

*(5) Възможната форма на гаранционно писмо е дадена в приложение 4.

*(6) Направено е препращане към препоръчана практика 11 и приложение II от Анекс F3 на Конвенцията от Киото.

*(7) Разработването на въпроса е предстоящо.